

§ 4. 1. Fundusz ryzyka handlowego jest przeznaczony na pokrycie kosztów i strat powstających w obrotach dokonywanych na rachunek własny jednostki spółdzielczej i nie ubezpieczonych w całości lub części w Towarzystwie Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A.

2. Fundusz ryzyka handlowego jest tworzony z:

1) odpisów obciążających koszty transakcyjne — w kwocie nie przekraczającej wysokości składek ubezpieczeniowych dla poszczególnych rodzajów ryzyka, stosowanych przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A.; w wypadku ryzyka nie ubezpieczonego przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A. odpis może być ustalony w wysokości nie przekraczającej planowanej kwoty tego ryzyka.

2) dodatnich różnic kursowych.

3. W stosunku do ryzyka dewizowego odpis obciąża koszty transakcyjne zagraniczne, a w stosunku do ryzyka złotowego odpis obciąża koszty transakcyjne krajowe.

4. Z funduszu ryzyka handlowego są pokrywane straty nadzwyczajne powstałe w wyniku utraty należności zagranicznych, nacjonalizacji mienia, ujemnych różnic kursowych, opracowania ofert na kompletne obiekty lub linie technologiczne w razie niezawarcia kontraktu, różnice pomiędzy faktyczną wartością utraconego majątku a uzyskanym odszkodowaniem oraz inne straty losowe.

§ 5. Dewizowy fundusz ubezpieczeń tworzony jest na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 6. 1. Fundusz akwizycyjny jest tworzony z odpisów obciążających koszty ogólne według stawek procentowych w stosunku do wartości zrealizowanego eksportu, odrębnie dla poszczególnych obszarów płatniczych.

2. Fundusz akwizycyjny jest przeznaczony na pokrycie związanych z działalnością handlową jednostki spółdzielczej dewizowych kosztów: reklamy, organizowania wystaw i targów zagranicznych, delegatur zagranicznych, zagranicznych podróży służbowych, składek

z tytułu członkostwa w organizacjach międzynarodowych, prowadzenia składów konsygnacyjnych części zamiennych za granicą, stałych stacji obsługi technicznej oraz doraźnej obsługi technicznej.

3. Stawki odpisów na fundusz akwizycyjny, z wyodrębnieniem procentowego udziału na zagraniczne podróże służbowe, ustala Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

4. Minister Handlu Zagranicznego może ustalić limity kwotowe odpisów na fundusz akwizycyjny dla jednostek spółdzielczych, których udział eksportu w obrotach zagranicznych nie uzasadnia zastosowania stawki odpisu według zasady określonej w ust. 1.

§ 7. 1. Jednostki spółdzielcze gromadzą środki funduszy, o których mowa w § 3, na wyodrębnionych rachunkach bankowych.

2. Minister Finansów może w stosunku do jednostek spółdzielczych prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach i które dotychczas nie wyodrębniały na osobnych rachunkach bankowych środków funduszy, o których mowa w § 3, wyrazić zgodę na niewyodrębnianie tych środków.

§ 8. 1. Środki zgromadzone na rachunkach funduszy jednostek spółdzielczych, tworzonych na podstawie dotychczasowych przepisów, jeżeli uchwała przewiduje dalsze tworzenie tego rodzaju funduszy, stają się środkami tych funduszy.

2. Środki zgromadzone na podstawie dotychczasowych przepisów na rachunku funduszu obsługi technicznej wyrobów eksportowanych, po dokonaniu niezbędnych rozliczeń według stanu funduszu na dzień 30 czerwca 1982 r., podlegają przekazaniu na fundusz akwizycyjny.

§ 9. W zakresie nie uregulowanym w uchwale jednostki spółdzielcze prowadzą gospodarkę finansową na zasadach ogólnych obowiązujących te jednostki.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

175

UCHWAŁA Nr 136 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1982 r.

w sprawie dodatkowych zachęt do zwiększania produkcji w przedsiębiorstwach gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 22 ust. 9 ustawy budżetowej na rok 1982 z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 148), w celu stworzenia dodatkowych zachęt do zwiększania produkcji sprzedanej w przedsiębiorstwach społecznych — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa gospodarki społecznej, które zwiększą w II półroczu 1982 r. produkcję sprzedaną, posiadają zdolność kredytową i zawarły umowy kredytowe z bankiem — mają prawo do obniżenia procentu przyrostu przeciętnego wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczenia obciążenia na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

2. Obniżenie, o którym mowa w ust. 1, wynosi 0,5% za każdy procent przyrostu produkcji sprzedanej, liczonej w porównywalnych cenach zbytu lub w jednost-

kach naturalnych, zrealizowanej w II półroczu 1982 r. w porównaniu z I półroczem 1982 r. W przedsiębiorstwach, których produkcja ma charakter sezonowy, przyrost produkcji w II półroczu 1982 r. porównuje się z produkcją sprzedaną, zrealizowaną w II półroczu 1981 r.

3. W uzasadnionych wypadkach minister albo wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego) działający jako organ założycielski lub zarząd centralnego związku spółdzielczego może:

1) zwiększyć wysokość obniżenia procentu przyrostu przeciętnego wynagrodzenia, jednakże nie więcej niż do 0,8% za każdy procent przyrostu produkcji sprzedanej przez przedsiębiorstwo, w szczególności gdy chodzi o produkcję o podstawowym znaczeniu dla zaopatrzenia rynku,

- 2) wprowadzić inne niż wymienione w ust. 2 porównywalne mierniki przyrostu produkcji,
 - 3) wprowadzić zasadę porównania przyrostu produkcji sprzedanej w 1982 r. z produkcją sprzedaną w 1981 r.,
 - 4) wyłączyć niektóre przedsiębiorstwa z uprawnienia do stosowania zachęt przewidzianych w uchwale, w szczególności gdy przyrost produkcji tych przedsiębiorstw nie jest uzasadniony interesem ogólnospołecznym.
4. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą przyrostu produkcji, uzyskanego w wyniku:
- 1) uruchomienia nowych obiektów produkcyjnych,
 - 2) sprzedaży produktów rolnych przez państwowe gospodarstwa rolne i rolnicze spółdzielnie produkcyjne.

5. Obniżenie, o którym mowa w ust. 1, oblicza się niezależnie od obniżenia z tytułu zmniejszenia przeciętnego zatrudnienia, przewidzianego w art. 22 ust. 5 ustawy budżetowej na rok 1982 z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 148).

§ 2. Okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej kontrolują prawidłowość stosowania przez przedsiębiorstwa uprawnienia do obniżania podstawy obciążenia na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

176

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 lipca 1982 r.

w sprawie wzorów umundurowania, dystynkcji i oznak dla członków ochotniczych straży pożarnych: I Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

Na podstawie art. 36 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia określają wzory umundurowania, dystynkcji i oznak dla członków ochotniczych straży pożarnych, zwanych dalej „OSP”, oraz następujących władz Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, zwanych dalej „ZOSP”:

- 1) członków zarządów gminnych oraz członków gminnych komisji rewizyjnych,
- 2) członków zarządów wojewódzkich, członków wojewódzkich komisji rewizyjnych oraz wojewódzkich sądów honorowych,
- 3) członków Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej oraz Głównego Sądu Honorowego.

§ 2. 1. W skład umundurowania członków OSP oraz członków władz ZOSP wchodzi:

- 1) czapka w kolorze granatowym,
- 2) kurtka zimowa i letnia w kolorze granatowym,
- 3) spodnie zimowe i letnie w kolorze granatowym (dla kobiet spódnice),
- 4) płaszcz zimowy i letni w kolorze granatowym,
- 5) szalik w kolorze ciemnoniebieskim,
- 6) koszula w kolorze białym,
- 7) koszula w kolorze niebieskim,
- 8) krawat w kolorze czarnym,
- 9) rękawiczki w kolorze czarnym,
- 10) obuwie w kolorze czarnym.

2. Ze względu na tradycje regionalne dopuszcza się, w porozumieniu z właściwym zarządem wojewódzkim ZOSP, używanie dotychczas stosowanej czapki rogatywki lub kapelusza góralskiego i peleryny w kolorze granatowym.

§ 3. W zakresie wzorów umundurowania członków ochotniczych straży pożarnych i członków władz ZOSP stosuje się odpowiednio przepisy o umundurowaniu funkcjonariuszy pożarnictwa.

§ 4. 1. W skład umundurowania członków młodzieżowych drużyn OSP wchodzi:

- 1) beret w kolorze granatowym,
- 2) bluza wiatrówka w kolorze niebieskim,
- 3) spodnie długie w kolorze granatowym (dla dziewcząt spódnice),
- 4) krawat w kolorze niebieskim,
- 5) obuwie w kolorze czarnym,
- 6) białe podkolanówki dla dziewcząt.

2. Wzory umundurowania członków młodzieżowych drużyn OSP określa załącznik nr 1.

§ 5. Umundurowanie używane jest przez członków ochotniczych straży pożarnych oraz członków władz ZOSP:

- 1) w czasie wykonywania obowiązków członkowskich,
- 2) w dniach świąt państwowych oraz w dniu strażaka,
- 3) w czasie dekoracji orderami i odznaczeniami,
- 4) w innych okolicznościach określonych przez Zarząd Główny ZOSP.

§ 6. 1. Członkowie OSP i władz ZOSP noszą na kołnierzach kurtek i płaszczy dystynkcje pełnionych funkcji w kolorze srebrnym oraz srebrne galony na otokach czapek, z tym że członkowie zarządów OSP i członkowie władz gminnych ZOSP noszą na otoku czapki jeden galon, a członkowie władz wojewódzkich oraz naczelnicy ZOSP dwa galony.

2. Członkowie młodzieżowych drużyn OSP noszą na lewym rękawie bluzy dystynkcje pełnionych funkcji w formie znaku w kształcie litery „V” (krokiewka) w kolorze granatowym:

- 1) dowódca sekcji — jedną krokiewkę,
- 2) dowódca plutonu — dwie krokiewki,
- 3) zastępca dowódcy drużyny — trzy krokiewki,
- 4) dowódca drużyny — cztery krokiewki.

3. Wzory dystynkcji, o których mowa w ust. 1 i 2, określa załącznik nr 2.

§ 7. 1. Członkowie OSP oraz władz ZOSP noszą następujące oznaki w kolorze srebrnym: